1961
ମାର୍ଚ୍ଚ 10

ଭରୂ ମଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି

(କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ରଘୁବର ଦୟାଲ ଏବଂ ଜେ. ଆର. ମୁଧୋଲକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି - ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, କ୍ଷମତା – ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଭଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ଆଦାୟ କରିପାରିବେ - ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାସନ ଅଧିନିୟମ, 1950 (1950ର 31), ଧାରା 10- ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାସନ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ) ନିୟମ, 1950, ନିୟମ 10 ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ ପାକିସ୍ତାନରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଭାରତରେ ଥିବା ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ବିନିମୟ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ କାରବାରର ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଉପ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ, ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଆଦେଶ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ବିନିମୟ ବିଷୟ ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆଦାୟ କରିଥିବା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭର ହିସାବ ଆଦେଶ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ଯେ, ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାସନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ପ୍ରତିକାର, ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମା ମାଧ୍ୟମରେ, ବ୍ୟବହାର ନକରି ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନଧିକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1959 ର 7 ରୁ 9 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ।

1961
ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ବନାମ
ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଧୋଲକର

1954 ର 0551-ଆର/ସିଜି/54, 0602-ଆର/ସିଜି/54 ଏବଂ 0503-ଆର/ସିଜି/54 ମାମଲାରେ 1955 ମସିହା ଜୁନ୍ 25ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଚରୁ ରାମ ଏବଂ ବି. ଆର. ଏଲ. ଆୟେଙ୍ଗର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋପାଳ ସିଂହ ଏବଂ ଟି. ଏମ୍. ସେନ୍ ।

1961 ମାର୍ଚ୍ଚ 10 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଧୋଲକର, - 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 12ରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତିନୋଟି ଆଦେଶ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ, ତିନୋଟି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନର ସମାଧାନ, ଯେଉଁଥିରୁ ଦୁଇଟି ଜଣେ ଭରୁ ମଲ (ଯିଏକି ମୃତ) ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଧବା ପଦ୍ମା ଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ଅଦାଲତରେ ତିନୋଟି ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ସବୁ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

1948 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 11 ତାରିଖରେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ନାନାନ ବେଗମ୍ ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାକିସ୍ତାନର ସିନ୍ଧର ସୁକ୍କରରେ ଥିବା ଭରୁ ମଲଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ନୌରେ ଥିବା ନାନାନ ବେଗମ୍ ଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ବିନିମୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ରାଜିନାମା ହୋଇଥିଲା । ଏହାପୂର୍ବରୁ, 1948 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 7ରେ ପଦ୍ମା ଦେବୀ ଏବଂ ତାହିର ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁସରଣରେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀ ଯଥାକ୍ରମେ ନାନାନ୍ ବେଗମ୍ ଏବଂ ତାହିର ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବଦଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହିର ଅଲ୍ଲୀ ସୁକ୍କରରେ ଅବସ୍ଥିତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଚୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିନିମୟ ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ ହେବାର ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହା କେବେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇନଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ 1950 ମସିହାରେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତିନୋଟି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକ ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1952 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଭରୁ ମଲଙ୍କୁ କେତେକ

1961
ଭରୁ ମଲ ଏବଂ
ଅନ୍ୟମାନେ
ବନାମ
ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ,
ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ମୁଧୋଲକର

ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀଙ୍କୁ କେତେକ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

1949 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ୟୁ. ପି. ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାସନ ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1949 (1949ର I) ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର କିଛି ସମୟ ପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାସନ (1949ର 12) ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ 1949 ମସିହାର ୟୁ. ପି. ଅଧ୍ୟାଦେଶ-I ବଦଳରେ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ନାନନ୍ ବେଗମ୍ ଏବଂ ତାହିର ଅଲ୍ଲୀ ପାକିସ୍ତାନ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆଦାନପ୍ରଦାନର ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଖଣ୍ଡ 25 (2) ଅଧୀନରେ ତିନୋଟି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ 1950 ମସିହାରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । 1951 ମସିହାର କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ ଭାବେ ଉପ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ନିଜଆଡୁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରି 1950 ମସିହାରେ ଏହି ଆଧାରରେ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ରାଜିନାମା ଆଧାରରେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହସ୍ତାନ୍ତର ନୁହେଁ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତରୁ ମିଳିଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତର ପତ୍ରକୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀଙ୍କ ଦଖଲ, ଯାହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା, ତାହା ଅନଧିକୃତ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଭରୁ ମଲ ଏବଂ ପଦ୍ମା ଦେବୀଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉ ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହିସାବ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇଥିବା ଅପିଲରେ କେବଳ ଏହି କାରଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭର ହିସାବ ଆଦେଶ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କର କୌଣସି

ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଚାରୁରାମ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ 1950 ମସିହାରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ହସ୍ତାନ୍ତର ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ସ୍ଥିର କରାଯାଏ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ସଠିକ୍ ଥିଲେ କି ?

ଆମେ ମହା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ସିଂହଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ନିୟମରେ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦର୍ଶାଇବାକୁ କହିଥିଲୁ, ଯାହା ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ପ୍ରତିକାର, ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମା ମାଧ୍ୟମରେ, ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ପାଇଁ ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯିଏକି ଆରୋପିତ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନଧିକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ସିଂହ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ନାନାନ ବେଗମ୍ ଏବଂ ତାହିର ଅଲ୍ଲୀ ପାକିସ୍ତାନକୁ ପଳାୟନ କରିବା ମାତ୍ରେ ଭାରତରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବେ 1949 ର ୟୁ. ପି. ଅଧ୍ୟାଦେଶର I ର ଖଣ୍ଡ 5 (1) ଏବଂ 1949 ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ସଂଖ୍ୟା XII ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଛେଦ ସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିହିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯାହା 1961ର ୟୁ. ପି. ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲା । 1950 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 18 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାସନ ଅଧିନିୟମ, 1950 (1950 ର XXXI) ର ଧାରା 8 ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିହିତ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିହିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । 1949ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟାଦେଶ XII ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିବା ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲା । ଏହାପରେ ସେ ଧାରା 10ର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ, ତାଙ୍କ ଅନଧିକୃତ ଦଖଲ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭକୁ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଜଣେ ଅନଧିକୃତ

ଦଖଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କର ରହିଛି । ଧାରା 10 ର ଉପଧାରା (1) ଏହିପରି ପଢାଯାଏ :

"ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, କୌଣସି ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା, ପ୍ରଶାସନ, ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବାରେ ତାଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ସମୀଚୀନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିବେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଆନୁସଙ୍ଗିକ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିପାରିବେ ।

ତାଙ୍କ ମତରେ, "କୌଣସି ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା, ପ୍ରଶାସନ, ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭାବୀ ଭାବରେ ଅଧିକୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ନିର୍ଭରଶୀଳ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକାରର ଏକ ଶକ୍ତି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 10 ର ଉପଧାରା (2) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଙ୍କ କିଛି କ୍ଷମତା ପରିଗଣନା କରେ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉପଧାରାରେ ଏପରି କିଛି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲେ ଯାହା ସମ୍ପତ୍ତି ବେଆଇନ ଭାବେ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ତା 'ପରେ ନିୟମ 10କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ଏହି ନିୟମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନଧିକୃତ ଦଖଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ଆଦାୟ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ । ନିୟମ 10ର ଉପନିୟମ 1 ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଅଧିକୃତ କରେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହାର ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ବିଧି ସମ୍ମତ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏହି ଉପନିୟମରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଜଣେ ଅନଧିକୃତ ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ଅସୁଲ କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଥାଏ । ନିୟମ 10ର ଉପନିୟମ 2 ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲରେ

1961
ଭରୁ ମଲ ଏବଂ
ଅନ୍ୟମାନେ
ବନାମ
ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ,
ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ମୁଧୋଲକର

ଥିବା ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ବହିଷ୍କାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବହିଷ୍କାର କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି, ଏହି ଉପନିୟମ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯିଏକି ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନଧିକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ତା 'ପରେ ପୁଣି ଏହା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା କିମ୍ବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ ଭଡ଼ା ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମକୁ ଏହା ମାନିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଏପରି ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଆଦେଶର ସେହି ଅଂଶକୁ ବାତିଲ କରିବା କରିବା ଏବଂ ଅଲଗା ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ମହାତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନାନାନ ବେଗମ୍ ଏବଂ ତାହିର ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଲାଭ ଦେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ତଥାପି, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଦାବି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ରହିବେ ।

ଅପିଲର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବହନ କରିବେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ସେଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ରହିବ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।